

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/259/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120254738
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6120254738.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu AIDER Slovensko s. r. o., so sídlom Silvánská 5450, 841 04 Bratislava, IČO: 47 529 415, proti žalovanému KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, práv. zast. Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Horná 26, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 639,66 EUR s prísl. a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 37Cb/24/2020-281 zo dňa 13.7.2022 jednohlasne, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 37Cb/24/2020-281 zo dňa 13.7.2022 v napadnutom výroku III. a IV. potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom konanie v časti istiny 43,79 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 43,79 EUR od 26.7.2018 do zaplatenia zastavil, druhým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 359,48 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 359,48 EUR od 26.7.2018 do zaplatenia, tretím výrokom vo zvyšku žalobu zamietol a štvrtým výrokom priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12,4 %.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil najmä nasledovne: Žalobca sa žalobou postúpenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 1.7.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 639,66 EUR s príslušenstvom, ktorá predstavuje skutočnú škodu a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 90,- EUR za vyhotovenie odborného posudku spoločnosťou MOTORREIFEN s.r.o. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 21.6.2018 došlo k poškodeniu motorového vozidla Volkswagen Touran, EČV: T., vo vlastníctve právneho predchodcu žalobcu C. Š.. K poistnej udalosti došlo tak, že od vozidla EČV: H. (od vozidla škodcu), odletel spod kolesa kameň, ktorý nárazom do čelného skla vozidla poškodeného spôsobil škodu na motorovom vozidle poškodeného. Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody u žalovaného, keďže pre vozidlo škodcu bolo v čase dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Žalovaný poistnú udalosť eviduje pod číslom 8013679717. Nakoľko žalovaný zamietol oprávnený nárok žalobcu na poistné plnenie, dostal sa do omeškania dňa 26.7.2018. Dňa 8.10.2018 postúpil poškodený zmluvou o postúpení pohľadávky všetky svoje práva a nároky z uvedenej poistnej udalosti na žalobcu, pričom táto skutočnosť bola žalovanému oznámená dňa 8.10.2018. Žalobca pre zistenie výšky skutočnej škody, ktorá vznikla na vozidle poškodeného v súvislosti s poistnou udalosťou, nechal vypracovať spoločnosťou MOTORREIFEN s.r.o. odborný posudok, z ktorého vyplýva,

že výška skutočnej škody na vozidle poškodeného predstavuje sumu vo výške 639,66 EUR. Žalovaný namietal, že žalobca k návrhu na vydanie platobného rozkazu nepripojil žiaden právne relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval ním tvrdené skutočnosti. Podaním doručeným súdu dňa 23.5.2022 žalobca predložil súdu odborné vyjadrenie č. 41/2022 znalca v odbore Doprava cestná Ing. Marcela Janca, v zmysle ktorého výška škody na vozidle EČV: T. predstavuje sumu 595,87 EUR s DPH. Preto vzal žalobca žalobu v časti istiny 43,79 EUR spolu s nárokom na úrok z omeškania späť. Súd prvej inštancie mal za to, že z listinných dôkazov, najmä správy o nehode a dotazníkov k predmetnej škodovej udalosti, vyplnených oboma účastníkmi škodovej udalosti a predložených žalobcom vyplývalo, že kameň, ktorý spôsobil škodu na čelnom skle vozidla poškodeného, bol vymrštený spod kolies vozidla povinne zmluvne poisteného za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Žalovaný ako poisťovateľ motorového vozidla, ktorým bola spôsobená škoda potom zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená poškodenému žalobcovi, podľa § 15 ods.1 zákona č. 381/2001 Z.z.; prevádzateľ vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného, zodpovedá za škodu v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka.

3. V prejednávanej veci tak skutočnú škodu, podľa názoru súdu prvej inštancie, preukazuje pokladničný doklad spoločnosti AUTOSKLO H&D spol. s r. o. zo dňa 26.6.2018 na sumu 359,48 EUR s DPH. Keďže žalobca vzal žalobu v časti istiny 43,79 EUR spolu s príslušenstvom späť, súd konanie v tejto časti zastavil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 359,48 EUR.

4. V prevyšujúcej časti, t.j. v časti o zaplatenie istiny 236,39 EUR spolu s uplatnenými nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vo výške 220,- EUR (90,- EUR + 130,- EUR) súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, pretože predmetné náklady neboli nevyhnutné na účelné uplatňovanie práva; náklad vo výške 90,- EUR navyše z časového hľadiska ani nevznikol v konaní.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že nárok na náhradu trov konania pomerne rozdelil. Žalobca bol v spore úspešný v časti 56,2 % predmetu sporu a žalovaný v časti 43,8 % predmetu sporu. Preto súd priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12,4 % (56,2 % - 43,8 %).

6. Proti III. a IV. výroku rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p. V odvolaní poukázal na to, že súd sa nedostatočne zaoberal dôkazmi doloženými do konania (testy dielov doložené žalobcom podaním zo dňa 23.5.2022), ktoré majú zásadný vplyv na konanie, keďže v doloženom dôkaze je jasne a nespochybniteľne preukázané, že alternatívne diely použité namiesto originálnych majú vplyv na pevnosť, funkciu stieračov, jasnosť výhľadu, neskreslený výhľad a pod., a tiež aj na celkovú hodnotu vozidla. Práve takýmito replikami, bolo vozidlo poškodeného opravené za sumu 359,48 EUR, čo v zmysle doložených dôkazov a v súvislosti poukázaním na výpoveď odborne spôsobilej osoby (Ing. A.), nie je možné považovať za predchádzajúci stav, ktorý malo vozidlo pred škodovou udalosťou. Nakoľko výška škody nie je závislá na tom, či bola poškodená vec darovaná, opravená, ostala neopravená (NS SR 6 Cdo 174/2010 zo dňa 6.4.2011), bola výška škody jednoznačne preukázaná doloženým posudkom p. Ing. Marcela Janca, ktorý je odborne spôsobilou osobou v zmysle ustanovení C.s.p. Žalobca opätovne poukazuje na rozsudok KS Banská Bystrica 14Co/193/2017, ktorý je aplikovateľný na prejednávaný spor; za náhradu škody je potrebné považovať aj náklady potrebné na zaobstaranie, a to aj vtedy, ak tieto náklady neboli skutočne (reálne) vynaložené, nakoľko bez náhrady týchto ďalších nákladov, by náhrada škody nebola úplná. S týmto argumentom sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal a má za to, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ďalej uviedol, že v bode 20. rozsudku súd konštatuje, že náklady vo výške 90,- EUR navyše nevznikli počas konania. Žalobca poukazuje, že na základe uvedenej kalkulácie bolo možné podať žalobu, nakoľko žalobca sa nemal ako inak dozvedieť o výške škody, iba vypracovaním kalkulácie, za ktorú musel zaplatiť 90,- EUR. To že nevznikli tieto náklady počas konania nemení nič na skutočnosti, že uvedené náklady sú nákladmi účelne vynaloženými a sú nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky. To isté platí aj o nákladoch na vypracovanie znaleckého posudku p. Ing. Jancom. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca žiada odvolací súd, aby zmenil rozsudok tak, že zvyšný nárok vo výške 236,39 EUR (rozdiel medzi ZP Ing. Janca a priznaným nárokom na súde prvého stupňa) priznal, spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 236,39 EUR odo dňa 26.7.2018 do zaplatenia, zaviazal žalovaného k úhrade nákladov na vypracovanie znaleckého posudku (Ing. Janco) vo výške 130,- EUR, zaviazal žalovaného k úhrade nákladov na vypracovanie kalkulácie (MOTORREIFEN s.r.o.) vo výške 90,- EUR a priznal žalobcovi trovy konania pred súdom prvej inštancie vo výške 86,31% (úspech 595,87 EUR, neúspech 43,79 EUR).

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý sa s rozsudkom stotožňuje. Uviedol, že súd prvej inštancie dospel ku korektnému právnomu záveru o tom, že v predmetnom spore preukazuje skutočnú škodu, ktorá vznikla právnomu predchodcovi žalobcu, práve pokladničný doklad spoločnosti AUTOSKLO H&D spol. s r.o. z 26.6.2018 na sumu 359,48 EUR s DPH, nakoľko si právny predchodca žalobcu nechal svoje poškodené vozidlo opraviť práve v tejto spoločnosti a o túto sumu sa znížil majetok právneho predchodcu žalobcu oproti stavu pred škodovou udalosťou. V nadväznosti na uvedené je zrejmé, že k zníženiu majetku právneho predchodcu žalobcu došlo len o sumu 359,48 EUR, žalovaný sa tak nemôže nestotožniť s názorom súdu o tom, že nepriznaná časť žalovaného nároku, pozostávajúca z istiny v časti 236,39 EUR a tiež aj z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 220,- EUR je nedôvodná. Pokiaľ sa žalobca snaží odôvodniť svoju námietku ohľadne dôvodnosti ním uplatnených nákladov (spojených s uplatnením pohľadávky) na vypracovanie účelových dôkazov (Odborného vyjadrenia č. 41/2022 zo dňa 18.5.2022 od znalca Ing. Marcela Janca vo výške 130,- EUR a kalkulácie spoločnosti MOTORREIFEN vo výške 90,- EUR), od ktorých odvodzoval výšku uplatnenej, avšak nie preukázanej istiny v predmetnom spore, tak žalovaný zastáva názor, že pred súdom prvej inštancie vyšlo najavo, že tieto neboli nevyhnutné na účelné uplatňovanie práva. Preukázaná bola teda len tá časť istiny, ktorá vyplývala z pokladničného dokladu od spoločnosti AUTOSKLO H&D spol. s r.o. z 26.6.2018 na sumu 359,48 EUR s DPH.

8. Žalobca následne uviedol, že súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s dôkazmi (testy dielov, znalecký posudok p. Ing. Janca, kalkulácia MOTORREIFEN), ktoré mali na spor podstatný vplyv. Taktiež sám žalovaný nerozporoval ani výsledky jednotlivých dôkazov. Majetok poškodeného sa zmenšil už samotným stretom vozidiel, nie až úhradou nákladov na opravu. Žalobca doložil znalecký posudok vypracovaný p. Ing. Jancom, ktorý presne vypočítal, o koľko sa znížil majetkový prospech poškodeného.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa 5.3.2024. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a s dôvodmi odvolania žalobcu, vyjadreniami v odvolacom konaní, dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť, nakoľko neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané odvolateľom.

10. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého výroku III. a IV. rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne odkazuje s tým, že na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku doplní nasledovné:

13. Predmetom sporu je nárok žalobcu na plnenie z PZP poistenia škodcu v dôsledku poškodenia motorového vozidla dňa 21.6.2018. Medzi stranami sporu bol sporný základ nároku a výška škody.

14. V zmysle ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. má poškodený (príp. postupník) možnosť uplatniť si nárok na plnenie z PZP poistenia škodcu. Obsahom tohto vzťahu je predovšetkým povinnosť poisťovateľa plniť za poisteného, ak poškodený (postupník) voči nemu uplatnil nárok na plnenie a tento preukázal.

15. Keďže žalovaný sa proti rozsudku vo výroku I. neodvolal, nie je dôvodné sa ďalej zaoberať okolnosťami vzniku poistnej udalosti. V odvolacom konaní je potrebné sa vysporiadať so zamietnutým

nárokom žalobcu vo výroku III. napadnutého rozsudku a závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania.

16. Žalobca preukazoval výšku škody nasledovne:

- Podľa kalkulácie nákladov na opravu spoločnosťou MOTORREIFEN s.r.o. predloženej žalobcom ako prílohy k žalobe mala byť kalkulovaná škoda vo výške 639,66 eur. Uvedená kalkulácia bola fakturovaná vo výške 90,00 eur.

- Podľa odborného vyjadrenia Ing. Marcela Janca mala byť dôvodná vo výške 595,87 eur s DPH. Uvedený úkon znalca bol fakturovaný vo výške 130,00 eur.

- Podľa pokladničného dokladu zo dňa 26.6.2018 spoločnosti AUTOSKLO H&D spol. s r.o., bola oprava zaplatená vo výške 359,48 EUR s DPH.

17. Skutočnou škodou je v zásade ujma, ktorá znamená zmenšenie, zničenie, stratu, zníženie či iné znehodnotenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené) (Najvyšší súd Slovenskej republiky, sp. zn. 3 MCdo 3/2015).

18. Pod pojmom škoda v zmysle citovaného ustanovenia § 442 ods. 1 Obč. zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac. Rozlišujú sa dva druhy škody a to skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmu spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti). Pre výšku ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu (škodná udalosť), teda konkrétne o aký reálne dosiahnuteľný príjem poškodený prišiel. Z uvedených charakteristík pojmov škoda, skutočná škoda a ušlý zisk je zrejmé, že ide o ujmu už nastalú (vzniklú) a nie o ujmu, ktorá by hypoteticky mohla vzniknúť v budúcnosti. Skutočnú škodu ani ušlý zisk preto nemožno priznať do budúcnosti ako ujmu, ktorá ešte len prípadne vznikne. Na rozdiel od niektorých nárokov odškodňovaných v súvislosti so škodu na zdraví Obč. zákonník neumožňuje priznanie ušlého zisku ani ako renty do budúcnosti, teda ako opakujúce sa plnenie s možnosťou zmeny rozsudku v závislosti od zmeny pomerov. (NS SR, sp. zn. 4 M Cdo 23/2008).

19. Podľa § 121 ods. 3 OZ: Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

20. Ustanovenie § 121 ods. 3 OZ <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1351320-1351320&f=2>> platí i pre oblasť obchodných právnych vzťahov (§ 1 ods. 2 OBZ <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=2009847-2009847&f=2>>).

21. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu (napr. zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúceho vznik a výšku škody, cestovné náklady a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky). Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Výnimočne môžu byť náklady spojené s uplatnením pohľadávky totožné s trovami súdneho konania (Peter Vojčík a kol: Občiansky zákonník, druhé, doplnené a prepracované vydanie, IURA EDITION 2009, komentár k §121 OZ).

22. Súd prvej inštancie žalobcovi vo výroku I. rozsudku priznal nárok na zaplatenie sumy zodpovedajúcej vynaloženým výdavkom na opravu poškodeného motorového vozidla v dôsledku poistnej udalosti a teda

správne vychádzal z pokladničného dokladu zo dňa 26.6.2018 spoločnosti AUTOSKLO H&D spol. s r.o., vo výške 359,48 EUR s DPH. Vo zvyšnej časti (po čiastočnom späťvzati) žalobu zamietol.

23. Odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. za správne, nakoľko súd prvej inštancie správne

- zamietol žalobu v istine s príslušenstvom presahujúcej vynaložené výdavky na opravu motorového vozidla a

- náklady vynaložené na kalkuláciu (90,00 eur) a odborné vyjadrenie (130,00 eur) zamietol, keďže neboli vynaložené účelne.

24. Kalkuláciou ani odborným vyjadrením nebola preukázaná priznaná výška plnenia (výrok I. rozsudku), nakoľko súd prvej inštancie žalobcovi nárok na istinu priznal vo výške podľa pokladničného dokladu.

25. Priznaná istina súdom prvej inštancie teda predstavuje v zmysle súdnej praxe majetkové hodnoty, ktoré bolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci do predošlého stavu, keďže oprava bola možná. Náhrada škody tak plní reštitučnú funkciu a kompenzuje spôsobenú škodu. Vzhľadom na uvedené bolo, podľa názoru odvolacieho súdu, dôvodné priznanie skutočne vynaložených výdavkov na odstránenie následkov škodovej udalosti v cene opravy a nebolo dôvodné žalobcovi priznať plnenie v rozsahu predpokladaných nákladov napr. pri použití iných náhradných dielov. Keďže došlo k oprave motorového vozidla, skutočnou škodou je náhrada účelne vynaložených výdavkov na vykonanú opravu motorového vozidla. Z listín založených v súdnom spise iný záver nemožno vyvodiť, nakoľko dôvodne nepreukazujú iný rozsah škody v dôsledku poškodenia veci. Súd prvej inštancie teda vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na ustálenie skutočnej škody a dokazovanie riadne vyhodnotil.

26. Kalkulácia a odborné vyjadrenia tak boli pre spor neúčelné, nehospodárne, a teda neboli nevyhnutné na účelné uplatňovanie práva, keďže súd priznával žalobcovi skutočné náklady na odstránenie následkov vzniknutej škody, nie hypotetické náklady, keďže žalobca poistnú udalosť riešil opravou motorového vozidla.

27. Vzhľadom na uvedené odvolací súd totožne s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal v zmysle § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. nárok náhradu škody vzniknutej poškodením nad rámec výšky 359,48 EUR s úrokom z omeškania a nepreukázal nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky (§121 ods. 3 OZ), odvolací súd preto dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. rozsudku je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. vo výroku III. ako vecne správny potvrdil, nakoľko neboli preukázané odvolacie dôvody uvádzané odvolateľom.

28. Súd prvej inštancie riadne vyčíslil aj nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, keďže zohľadnil percentuálny úspech strán sporu a mieru zavinenia zastavenia konania, t. j. správne stanovil percentuálny pomer úspechu strán sporu, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku IV. potvrdil ako správny.

29. Odvolací súd zvyrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (pozri napr. III. ÚS 209/04). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie, vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra

1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higinis c. Francúzsko z 19. februára 1998). Uvedené kritéria pre dostatočné odôvodnenie napadnutý rozsudok splnil.

30. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. S poukazom na ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).